

ת"פ (באר שבע) 7198-06-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (באר-שבע) 7198-06-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 7198-06-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אייל אבולעפיה

בית משפט השלום בבאר-שבע

[18.12.2024]

כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

אקדמות מילין כלליות :

"אשתו כגופו" אמרו קדמונים. השפלה מעצם האלימות גדולה. הנפש רגישה, היא היום - החברה כולה. היא הסכימה בדמעות שמחה והתעלות, להינשא, היא שהתרגשה משבירת הכוס ושתיית היין בברכה, רואה פניו האדומים של "מלאכה". תחילתה של אלימות, קללות, והשפלה מילולית, "ההיא נו מה", המשכה באחיזה בניגוד לרצונה, הדיפה דחיפה סטירה, וסופה לא אחת בפציעה ובאובדן חיי "חיים שלי היפה". לתחושת ה"בעלות" אין מכתבי התראה - "פתאום" קם אדם, ובדיעבד "מי לא ראה".

האישום דנן :

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג - עבירה לפי סעיף 382 (ב)(1)+379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לעובדות כתב האישום, היו הנאשם והגברת י"א (להלן: "המתלוננת") גרושים, מזה כשנה לאחר קשר של 9 שנים, ולהם שני ילדים קטינים ק.א. בן 3 ומ.א. בן 9 (להלן: "הקטינים").

3. במועדים הרלוונטיים לעובדות כתב האישום, התגוררה המתלוננת יחד עם הקטינים ברחוב ... (להלן: "הבית"),

והנאשם התגורר בעיר X.

4. בתאריך 21.10.2021, בשעה 16:00 או בסמוך לכך, חזרה המתלוננת מהעבודה לביתה, אותה העת, שהה הנאשם בבית, יחד עם הקטינים.

5. במעמד זה, החל ויכוח בין הנאשם למתלוננת במהלכו, קילל הנאשם, את המתלוננת ואמר לה "זוהי טלפונים שקיבלת מגברים ששכבת איתם ב-X", אז תקף את המתלוננת, שלא כדין ושלא בהסכמתה, בכך שדחף אותה והיא קיבלה מכה בכתף.
6. בהמשך למתואר לעיל, רשם הנאשם, למתלוננת על דף, כמה דמי מזונות הוא מוכן לשלם לה, אז הנאשם, תפס את הדף וקרב אותו לפניה.
7. את המעשים המתוארים, ביצע הנאשם, בפני ילדיה הקטינים.
8. הכל כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן.
9. ביום 13.11.24 טענו הצדדים במשותף, כי הגיעו להסדר טיעון, לפיו יוגש כתב אישום מתוקן בשנית, הנאשם יודה, יורשע בו, והצדדים יטענו לעונש באופן פתוח. כאשר ההגנה תטען לביטול הרשעה, המאשימה תטען למתחם של 6 - 12 חודשי מאסר בפועל, אך תסכים כי בנסיבות מקרה זה, ניתן לסטות מהמתחם משיקולי שיקום. בנסיבות העניין סוכם כי יעשה, שימוש בתסקיר מתיק קודם בעניינו של הנאשם.
10. תסקיר שירות המבחן מתסקיר מסכם, הממליץ צו מבחן, וצו של"צ, שהוגש ביום 30.1.23, בעניינו של הנאשם מתיק קודם ת"פ 26640-10-19, עולה כי, הנאשם שולב, ב"מרכז לטיפול בנפגעי אलכוהול והימורים" בבאר שבע, שם קיבל טיפול פרטני אחת לשבוע. גורמי הטיפול דיווחו על התמסרותו להליך, וכי הנאשם, התקשה להכיר בשימוש לרעה באלכוהול, ולכן הטיפול הסתיים לאחר חצי שנה.
- במקביל, הופנה הנאשם, לטיפול ביחידה למניעת אלימות במשפחה בדימונה. הוא התקבל לשיחות פרטניות עם עובדת סוציאלית, בהן גילה נכונות לשתף בתכנים אישיים וללמוד על תקשורת בזוגיות החדשה שלו, כמו גם להתמודד עם קשיים מול גרושתו. העובדת סוציאלית ציינה כי הוא נתרם מההליך.
- בנוסף, במסגרת צו השל"צ הנאשם, ביצע 150 שעות עבודה ב"מרכז הרב נכותי בדימונה", שם פעל בתפקידי אחזקה. עבודתו הייתה חיובית, והאחראי ציין את אחריותו וכבודו כלפי מקבלי השירות והצוות.
- לסיום, שרות המבחן מציין כי, במהלך תקופת הצווים לא נפתחו תיקים פליליים חדשים נגד הנאשם, על פי רישומי המעודכנים.
- ראיות לעונש
11. המאשימה הגישה:
- a. רישומו הפלילי של הנאשם (1/ת).
- b. תסקיר מסכם מתיק 26640-10-19 (2/ת).

c. תסקיר מתיק 26640-10-19 (ת/3).

d. גמר דין מתיק 26640-10-19 (ת/4).

תמצית טיעוני הצדדים:

תמצית טענות המאשימה:

12. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בעבירה של אלימות במשפחה, ברף המינורי של עבירות האלימות. כתב האישום תוקן.

13. השיקול המרכזי שעמד, לנגד המאשימה בתיק זה, הוא העובדה שההסדר, הוביל להימנעות מהצורך להעיד את בנו הקטין של הנאשם.

14. הערכים המוגנים שנפגעים כתוצאה מאלימות במשפחה, בעיקר, שלומה של המתלוננת ושל ילדיה ושל המשפחה.

15. בתסקיר שירות המבחן מיום 5.12.21 במסגרת התיק הקודם, הופנה הנאשם להליך טיפולי סביב בעיית ההתמכרות, שירות המבחן התרשם כי הנאשם, מתקשה להכיר בבעייתיות ויחד עם זאת לאור נוכחותו לבחון זאת מצא לנכון לשלבו במסגרת טיפולית, שירות המבחן המליץ על ענישה הצופה פני עתיד בדמות של "צ בהיקף 150 שעות.

16. באשר לשאלת ביטול ההרשעה, לאור עיסוקו של הנאשם, עובד, במפעלי ים המלח, ועל מנת שלא למנוע בסיכוי לקביעות בעבודה ובשים לב לשיתוף הפעולה מצדו, שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה.

17. בתסקיר מסכם מינואר 23, שירות המבחן מצוין, כי הנאשם שולב בטיפול במרכז לטיפול בנפגעי אכזריות, הטיפול היה קצר, והסתיים כעבור חצי שנה, לנאשם לא נפתחו תיקים נוספים, במצב דברים זה, ניתן להסתמך על ההליך אותו עבר הנאשם.

18. המאשימה עתרה למתחם העונש הולם של 6-12 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים.

19. עוד הוסיפה וטענה, כי בעניינו של הנאשם, יש לתת את הדעת לכך, שאין זהו התיק הראשון, ויחד עם זאת, לאור ההליך הטיפולי אותו עבר הנאשם, סברה המאשימה כי ניתן לסטות לקולא ממתחם העונש, אך לא לכדי ענישה הצופה פני עתיד.

20. לסיום עתרה המאשימה, להשתת עבודות שירות ברף הנמוך, בצירוף ענישה נילוות, פיצוי והתחייבות. המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכת טיעוניה:

רע"פ 3077/16 שם הורשע הנאשם בתקיפת סתם בת זוג, דחף ומשך בשערה, בימ"ש השלום קבע מתחם עונש של מאסר קצר בעבודות שירות עד 14 חודשי מאסר והשית על הנאשם שהיה נעדר עבר 6 חודשי מאסר בפועל, כאשר בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וכך גם בימ"ש העליון; ת.פ. 35111-02-19 שם הורשע הנאשם בעבירת איומים על בת זוג בודדת, עבירה פחותה יותר, נעדר עבר פלילי, שם בימ"ש קבע מתחם עונש הולם של מספר חודשי מאסר עד 15 חודשים והשית עליו 12 חודשי מאסר - לא הוגש ערעור; ת.פ. 20102-10-20 עבירת איומים, לא על בת הזוג, אלא על בת דודתו, הותווה מתחם הנע בין 6-16 חודשי מאסר.

21. באשר לשאלת ביטול ההרשעה, טענה המאשימה, כי יש להשאיר את ההרשעה על כנה נוכח העובדה כי את העבירה בתיק דנן, ביצע הנאשם מספר חודשים לאחר הכרעת הדין בתיק הקודם. תמצית טענות ההגנה :

22. ב"כ הנאשם טען כי הצגת ההסדר בפני בית המשפט, חסכה, זמן שיפוטי יקר, וביקש מבית המשפט לכבדו.

23. מדובר בתלונה שהוגשה לפני מעל לשלוש שנים, מאז לא נפתחו תיקים נוספים. האירוע הנוכחי, היה בסמיכות לאירוע בתיק הקודם, ושניהם היו סביב הליך גירושין, לא קדם תכנון, לביצוע העבירה, היה ויכוח רגעי, לא נגרם נזק, ולא צפוי היה כל נזק להיגרם.

24. הנאשם עובד במפעלי ים המלח במגנזיום, יש לו שני ילדים הוא משלם מזונות לשניהם, אם יורשע הנאשם, תהיה פגיעה כלכלית, שבעקיפין גם תפגע בילדים, הנאשם נטל אחריות למעשיו, ועבר הליך שיקום מוצלח.

25. המתחם אמור להתחיל ממאסר על תנאי כרוב הפסיקות שצירף ואף אם חודש עד חודשיים עבודות שירות יש לחרוג מהמתחם לקולא, ולהימנע מהרשעה .

26. התסקיר לגביו הסכימה המאשימה, הוא הבסיס לאי הרשעה בתיק הראשון .

27. קביעת אי ההרשעה בתיק הראשון באה לאחר ביצוע העבירה בתיק הזה ולא ניתן היה לצרפו כי טרם הוגש כתב האישום. דהיינו אי ההרשעה לקחה בחשבון את העבירה השנייה, ולו לא סבורה הייתה המאשימה שיש להסכים לאי הרשעה לא הייתה מסכימה להסדר בתיק הראשון לגביו גמר הדין המוסכם היה ללא הרשעה .

28. הסנגור אף טען להפחתה בענישה כתוצאה מטענות הגנה מן הצדק לעניין זכות ההיוועצות שנפגעה כמתואר על ידו בעת החקירה, כאשר זו החלה ללא המתנה לבואו למרות שהוטעה טרם הגעתו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רחבה לתמיכת טיעוניו גם לעניין המתחם וגם לעניין אי הרשעה בפעם השנייה :

ברע"פ 303/16 פלוני, בעניין דחיפה הפלה לקרקע, בזמן שבת הזוג מוטלת על הקרקע בעט בה הנאשם, מכור לאלכוהול ונקבע מתחם שהחל במע"ת; ברע"פ 7720/12 במקרה ראשון תפס הנאשם את בת הזוג בפניה, אחז בחזקה בצווארה, משך בשיער והפיל אותה לרצפה.. מקרה שני היכה את ילדו בפניו ובראשו, במקרה שלישי, היכה את ילדיו עם חגורה, היכה בחזקה בגבו של בנו, נגזר מע"ת; בת.פ. 2653-11-17 תקיפת בת זוג, חבלה של ממש, הנאשם, אחז בחזקה בידה של בת זוגו, עיקם את אצבעותיה, ושבר את אצבע, נקבע מתחם של מע"ת, נגזרו על הנאשם שלושה חודשי מע"ת; בת.פ. 3446-10-16, כליאת שווא, תקיפת בת זוג, מתחם מתחיל במע"ת; בת.פ. 33051-08-21 יוסופוב 2 אישומים בעבירות איומים, ועבירת תקיפה הגורמת, חבלה של ממש לבת זוג, במקרה אחר, איים על בת זוגו, תקף אותה, היכה אותה בראשה, ודחף אותה לעבר ארון, נגרמו למתלוננת, חבלות של ממש, נקבע מתחם שמתחיל ממע"ת; 25836-07-14 הנאשמת הורשעה בתקיפת בן זוג, תקפה את חמותה באגרופים משכה בשערותיה, וזרקה עליה סירים, בהמשך, הכתה את בן זוגה, בראשו ובפניו, בנוכחות השוטרים, נאשמת, ללא עבר פלילי, נקבע מתחם עונשי, צופה פני עתיד, ממע"ת ועד 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; בת.פ. 35090-09-21 הנאשם, היכה את בת זוגו בבעיטות, וגרם לה חבלה במצח, נקבע מתחם של מע"ת לצד של"צ.

כמו כן צירף פסיקות הנוגעות לאי הרשעה גם בפעם השנייה או להיות העבירה זוטי דברים כגון בפסיקות: ת"פ 60980-11-17 מדינת ישראל נ' ניומן ואח'; ת"פ 40636-03-18 מדינת ישראל נ' טאקלה; ע"פ 23513-01-13 מדינת ישראל נ' שלום ות"פ 40193-10-23, הכרעת דין מזכה, שעסקה בזוטי דברים בתיקי אלמ"ב.

29. הנאשם בדברו האחרון לבית המשפט:

"אני לא כל כך יודע טוב עברית..אני מבין מה עשיתי, .. לא רוצה לחזור לדברים כאלו.....אני עובד במפעל 6 שנים, מכין החומר שנקרא מגנזיום, אני משלם 3100 ₪ מזונות וכל הוצאות חצי חצי.....זוגיות חדשה כמעט שנתיים, שנה וחצי, אני תמיד עם הילדים, הילדים בגיל 12 ו- 6 שנים. מ' בן 12 וק' בן 6."

דיון- שאלת אי הרשעה

30. שאלת אי ההרשעה היא שאלה נפרדת ועצמאית מקורה החקיקתי שונה ואין היא בכלל " הבניית שיקול הדעת בענישה מושא סעיף 40 רבתי לחוק העונשין, ר' רע"פ 3195/19 יניב אגוזי נ' מ"י (4.7.2019):

"למעלה מן הצורך, אעיר כי אי הרשעה אינה עונש, ויפים לעניין זה הדברים הבאים: "אי-הרשעה אינה עונש. האפשרות להימנע מהרשעה אינה מנויה בפרק ו' לחוק העונשין, שכותרתו "דרכי ענישה" אלא בחוק סדר הדין הפלילי. השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתידי להיגרם לו כתוצאה מכך. שיקול זה אינו חלק ממערך השיקולים המנחה את השופט בקביעת מתחם העונש ההולם." (יניב ואקי ויורם רבין "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה: תמונת מצב והרהורים על העתיד לבוא" הפרקליט נב 413, 428 (2013)).

הוא מהאמור מתבקשת המסקנה כי גם היא אינה חלק ממתחם העונש ההולם. שאלת אי ההרשעה היא שאלה עצמאית ונפרדת אשר נבחנת במחזוריניו בהתאם לתנאי הלכת כתב".

דחייה של העתירה לביטול הרשעה:

31. הכלל הוא כי רק בנסיבות יוצאות דופן שבהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרת העבירה, יסתיים ההליך ללא הרשעה. נקבע בפסיקה כי שימוש בחריג של אי הרשעה ללא צידוק ממשי לכך, מפר את הכלל ופוגע בעקרון השוויון בפני החוק ראו ע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש:
- "שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן".
32. אי הרשעה תוצדק רק במקום בו שיקולי השיקום של הנאשם שבפני בית המשפט גוברים על האינטרס הציבורי הנובע מחומרת העבירה והאפקט הציבורי של ההרשעה. על בית המשפט לבחון, האם לנאשם ייגרם נזק קונקרטי מוחשי כתוצאה מהרשעתו, ולא די בבחינת אפשרויות תאורטיות לגבי נזק עתידי (ע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל).
33. בעבירות האלמ"ב, רף ביטול ההרשעה, גבוה בשל האינטרס הציבורי למגר אלימות זו במאפייניה, חומרת העבירה כשלעצמה, אינה שוללת עקרונית את האפשרות לאי הרשעה, אך זו תיבחן אל מול האינטרס הציבורי אל מול נפגעות עבירות אלימות בתוך המשפחה.
34. לא הוכח נזק קונקרטי שייגרם למשיב כתוצאה מהרשעתו. לא הוצגה כל אסמכתא כי הרשעה בעבירת אלמ"ב של תקיפה סתם לפיטוריו, וגדיעת הפרנסה, וזאת כי אין כך פני הדברים והנזק הקונקרטי אינו קיים. שורת הדין מחייבת כי בהעדר נסיבות מיוחדות, יסתיים תיק פלילי כלפי מי שנמצא אשם בהרשעה.
35. הקלה בעונשו של המשיב, נבחנת בהתאם לטענות בהקשר זה, אך אין בהן כדי להשליך על שאלת ההרשעה שהיא כאמור עצמאית ונפרדת ראו ע"פ 3195/19 אגוזי נ' מדינת ישראל.
36. חומרת המעשים, מהות הערכים המוגנים הנפגעים מהם, ומידת הפגיעה בערכים מוגנים אלו, אף הם חלק משיקול הדעת גם ולו היה נזק קונקרטי והם הבסיס לדין המשפטי ולתהליך במסגרתו ההכרעה בהרשעה, בענישה, ובמשקל הניתן לכל אחד מהשיקולים במסגרות אלו.
37. אין זו הפעם הראשונה ואירוע זה בא לאחר הכרעת דין באירוע אחר בעבירה אחרת.
38. האלימות של הנאשם כלפי גרושתו, ראויה להרשעה מצד עצמה. להרשעה היבט חשוב ומרכזי והיא עומדת במרכז יישום התכלית אשר בבסיס העבירות הפליליות בכלל, ועבירות אלימות ובתוך המשפחה בפרט.
39. בפסק הדין המרכזי והמנחה בשאלת ההרשעה, ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פ"ד נב(3) 337, בעמ' 341-342, נפסק:
- "בפסיקתנו נקבע, כי המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, ... שיקומו של נאשם - הגם שהוא מהווה שיקול מהותי שלציבור כולו עניין בו - הינו אך אחד משיקולי הענישה, שאליו מיתוספים שיקולים אחרים הנובעים מאופייה של העבירה. ... מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, ובעבירות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולו אף הוקעת מעשי העבירה - בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.
- הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".
40. וכן ע"פ 9893/06 אסנת אלון לאופר נ' מ"י (31.12.2007):
- "החלופה העונשית של הימנעות מהרשעה, תוך הטלת צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, מהווה, ביסודה, חריג לכלל הרחב הנוטע בתורת הענישה לפיו, מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפליה בדרך החלתו".
41. את שאלת ההרשעה יש לבחון על פי הכללים האמורים לעיל, אשר הינם נפרדים מהכללים והשיקולים בקביעת הענישה עצמה. אכן, לעיתים שיקולים מסוימים חופפים, במובן זה שאותו שיקול ישמש גם בעת שנבחנת שאלת ההרשעה, ובעת שנבחן העונש, אולם, הכללים על פיהם יבחן כל שיקול שונים.
42. בע"פ 9150/08 מ"י נ' איתמר ביטון (23.7.2009) עמד בית המשפט על האדנים בשיקול הדעת השלם:

- "הימנעות מהרשעה שמורה למקרים מיוחדים בלבד, בהם שוכנע בית-המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של הרשעה, אינה שקולה כלל ועיקר לתועלת הציבורית המעטה שזו תניב. תועלת ציבורית זו אין כוונתה, אך מובן הוא, לנטייה אחר דעת הקהל או המיית לבו. היא נוגעת לתכליות של הרתעת היחיד והרבים, להעברתו של מסר המוקיע את דבר העבירה ואת מבצעו, ולהקפדה על מדיניות ענישה אחידה המקדמת את יסודות השוויון והוודאות".
43. במסגרת אי הרשעה, או ביטולה במקרה דנן, פוגעים פגיעה מהותית בשיקולי ענישה אחרים.
44. הימנעות מהרשעה במקרה דנן, אינה מאפשרת, העברת המסר, המוקיע והמגנה את ביצוע העבירות, ואינה מביאה לידי ביטוי, התכלית אשר בבסיסן, וגם לא את מידת הפגיעה בערכים המוגנים הבסיסים בהם פגע המשיב.
45. גם אם יהיה בהרשעה, כדי לפגוע בשיקומו של המשיב, כמו גם באפשרויות תעסוקתו, מה שאינו מוכח ולדעת בית המשפט אינו מסתבר, אין מדובר באובדן היכולת להתפרנס ואין מדובר בשנים רבות של השקעה היורדת לטמיון.
46. לא ניתן להטיל עונש מאסר מותנה שאף הוא ברף הנמוך ללא הותרתה של ההרשעה על כנה. בית המשפט סבור כי אין ליטול סיכון בכל הקשור למערכות יחסים בין בני זוג גם גרושים, בכל הקשור לעבירות האלמ"ב ועונש צופה פני עתיד הוא ענישה הכרחית בנסיבות עבירה שנייה.
47. לאור האמור, ההרשעה תיוותר על כנה .
- קביעת מתחם העונש ההולם:
48. הערכים המוגנים הינם ערכים של שלמות הגוף והנפש, כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה, או בתוך התא הזוגי חומרה יתרה. מדובר בתקיפה בתוך מערכת זוגית סגורה, גם במקום בו מדובר בזוג גרוש, קיים קושי גדול בחשיפת העבירות. במקרים רבים המתלוננת קרועה בין מצב של אלימות, לבין רצון לשמור על התא המשפחתי, בין אם בהמשך נישואין ובין אם תשלומי מזונות והסדרי ראייה, לאחר מכן בפרידתם או גירושיהם . מדובר בעבירה המסבה נזקים קונקרטיים, ופוטנציאליים, הן מבחינה פיזית והן בתחום הרגשי והנפשי.
49. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הם, הגנה על שלמות הגוף, שלווה הנפש, הביטחון האישי, הכבוד והאוטונומיה של הפרט, ביטחון התא המשפחתי כולו. על הצורך בהגנה על ערכים אלו עמדה הפסיקה לא אחת. לעניין זה יפה קביעת כב' השופט ג'ובראן ב-ע"פ 792/10 מדינת ישראל נגד פלוני (14.2.11) -
- "עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות שריו התוקף בקונספציה שגויה, לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית".

50. מידת הפגיעה בערכים החברתיים לא מבוטלת. חומרה מיוחדת נודעת לעבירות אלימות כלפי בני משפחה, שכן "הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי...". נפישות עבירות אלו והצורך להגן על קורבנות האלימות במשפחה מלמדים אף הם על עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים [ראו והשוו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07)].
51. מידת הפגיעה בערכים הללו, בנסיבות בהן מדובר באירוע ברף אלימות לא גבוה, כאמור בכתב האישום המתוקן, הינה ברף הנמוך. מדיניות הענישה הנהוגה:
52. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש ומשכו תלוי באופי האלימות, תדירותה, תכיפותה, עוצמת הפגיעה ונסיבות ביצוע העבירות, כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן המקרים השונים לענייניו של הנאשם שלפניי. לצד זאת, קיימת פסיקה ממנה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת, כמפורט להלן:
- (a) ברע"פ 6037/15 צדקה נ' מדינת ישראל (7.9.15), שתי עבירות איומים ותקיפת בת זוג. נגזרו על המבקש 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה, בקשת רשות ערעור נדחתה.
- (b) ברע"פ 8582/13 יבגני סטרצ'נקו נגד מדינת ישראל (21.01.14), המבקש הודה ולא הורשע בביצוע עבירת תקיפה סתם, בכך שהגיע לאחר חצות לדירת המתלוננת בעודו בגילופין ותקף אותה בכך שתפס בידה, בית המשפט הטיל עליו ביצוע 100 שעות של"צ. המבקש הגיש בקשה לביטול כתב האישום מחמת "זוטי דברים" ובקשתו נדחתה.
- (c) בת"פ (רמ') 47458-03-19 מדינת ישראל נ' פלוני (19.7.21), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה סתם בת זוג, בכך שהכה המתלוננת באמצעות מכות אגרופים בידה, וכן סטר בעורפה, בעת שאחזה בביתם בת השנה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין ענישה הצופה פני עתיד ועד מאסר קצר, שירוצה בעבודות שירות וגזר על הנאשם מאסר מותנה וקנס.
- (d) בת"פ 2931-05-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח' (4.5.18) הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד לשנת מאסר. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.
- (e) ת"פ (שלום ב"ש) 13450-02-23 מדינת ישראל נ' אימאן קיעאן (נבו 30.1.2024) הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה סתם ואיומים, בכך שדחף בצווארו של מאבטח מרכול, הכה עם ידו בפניו ואיים עליו. המתחם שנקבע נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד 9 חודשי מאסר. בשל שלל נסיבות מקלות, נדון הנאשם למאסר מותנה.
53. בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות:
- א. במסגרת זו יש לקחת בחשבון, כי הנאשם ביצע המיוחס לו בתיק שבכותרת בבית המתלוננת, המקום בו אמורה היא לחוש תחושת ביטחון מרבית. לא נטען על ידי ההגנה כי המתלוננת, הקניטה את הנאשם, עובר לתקיפה או כי הנאשם לא ידע האיסור הצמוד לעבירה שביצע.
- ב. עוד יש לזכור, כי מדובר בעבירה, שאינה בדרגת ביצוע חמורה, למרות שעקרונית יש להתייחס אליה בטיבה העקרוני ככזו, אולם גם אם הנזק שנגרם, כתוצאה מביצוע העבירה, אינו חמור יש להתחשב בהשפלה, שחשה המתלוננת ובהרתעת הרבים והיחיד בעבירות האלמ"ב.
- ג. אין מדובר בתקיפה ברף הגבוה, לא היה כל שימוש בכלי או כל פגיעה בפועל או חזרה על הפעולה.
- ד. הנאשם דחף את אשתו, במהלך יכוח, וזאת בפני ילדיה הקטינים.
54. מכל המפורט לעיל, עולה כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות המתוארות של העבירה במקרה דנן בנסיבותיו, נע בין מאסר מותנה ברף התחתון ל8 חודשי מאסר שניתן לבצעם בעבודות שירות ברף העליון, זאת לצד עונשים נלווים. בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:
- א. פגיעת העונש בנאשם וילדיו, לרבות בשל גילו 34, גרוש, ואב לשני ילדים בגילאים 6 ו-12 משלם מזונות לגרושתו, ועובד בעבודה יציבה במפעל מגנזיום בים המלח.
- ב. נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו-הנאשם הודה בביצוע העבירה, הביע חרטה על ביצועה ולקח עליה אחריות.
- ג. חלוף הזמן- מהאירוע ביום 21.10.21 ועד היום כ- 3 שנים - מצדיק התייחסות מקלה ברכיבי הענישה בתמורות בחיי בני הזוג ופרנסתם לתכלית הענישה.
- ד. עברו הפלילי של הנאשם כולל, גמר דין, ללא הרשעה מיום 20.12.21 בעבירות של, תקיפה סתם בן זוג ואיומים, המתלוננת בתיק הנוכחי, שהייתה באותו מועד אשתו של הנאשם. בגין עבירות אלו, הוטל על הנאשם עונש של 150 שעות של"צ וצו מבחן לשנה.

55. בתיק זה קיים הצדק לסטייה ממתחם הענישה נוכח הליך השיקום אותו עבר הנאשם לאחר ריצוי העונש בתיק האחר שקדם לו כאמור בסעיף ד לעיל .
56. העובדה כי הנאשם ביצע עבירה נוספת של אלימות כלפי בת זוגו גם אם " בתקופת הגירושין" מלמדת על צורך בענישה מוחשית כלשהי. מאות אלפי זוגות מתגרשים- הרתעת הרבים מחוייבת המציאות במיוחד בעת הזו . זוג גרוש עם ילדים עדיין מתנהל סביבם. עדיין מתקשר בשל המשמורת ועלול למצוא עצמו במחלוקת או כעסים. אי הרשעה בשנית לא תוסיף להרתעה מפני התלקחות אלימה לדרגותיה. מנגד קיומן של העבירות בתקופה נקודתית וריצוי העונש בגין העבירה הראשונה לרבות כל הליך השיקום במסגרתה, מצדיקה יחד עם שאר נסיבות לקולא העדר גזירת עונש מאסר בעבודות שירות. הקלה זו נדרשת גם כדי להימנע מפגיעה ביציבות הכלכלית תעסוקתית להסתפק בשעות לתועלת הציבור ללא צורך בצו מבחן נוסף .
57. בית המשפט העניק גם משקל לשיקולי הפגם שנפל בזכות להיוועצות, שאמנם לא התברר דיו כדבעי אך מוכן היה להניח כאמור עוד בשלב המעצרים, כי נפל פגם כלשהוא, אלא שהודאת הנאשם והכרעת הדין, אם לא באה בכנות והפנמה ואין היא אלא משום שאתרע מזלו והודה בחקירתו, הרי שתנאי הבסיס לשיקולי השיקום ודרגת סיכון נמוכה, חסרים קבלת הדין וקבלת האחריות המלאה ובלעדי זו בדרגתה הגבוהה הרי ש" תנאי סף " לאמון בשיקום לא התקיים והבקשה לאי הרשעה או עונש צופה פני עתיד בלבד, הייתה נדחית על הסף אולם, משקיבל בית המשפט הודאת הנאשם בקבלתו הדין בחן ההקלות בעונשו באיזון . יחד עם האמור, בית המשפט ראה בפגם ובטענות להגנה מן הצדק, כראויות להיכלל בשיקולים לקולא ונמנע גם בשל כך מהטלת עונש מאסר בעבודות שירות גם לא לתקופת מאסר קצרה בדרך זו, בשונה משל"צ שאינו " מאסר " ולא נאריך בהבדלים המהותיים בין השניים.
58. יש לשקול רכיבי הענישה גם ביחס לתכליות הרתעת הרבים ולא רק היחיד, למנוע אלימות כלפי בנות זוג בין אם בדרגה נמוכה ובין אם בדרגתה הגבוהה. גם סטייה מטעמי שיקום חייבת לקחת בחשבון חומרת העבירה והאיזון ביחס להיקף התופעה בציבור למיגורה כמצוות המחוקק.
59. לו היו שני התיקים נשקלים יחד יש להניח כי ההרשעה הייתה נותרת על כנה, ועונש עבודות השירות היה מוגדל, אם כי לא בהיקף מוכפל, ולפיכך בית המשפט יראה לנגד עיניו, קביעת של"צ ושאר רכיבי ענישה בנסיבות תוך התחשבות בשיקולי השיקום צו המבחן שניתן ובוצע והיקף השעות בסבירות ובאיזון. יש לזכור כי העבירה בוצעה כאשר היה קיים כבר הליך משפטי פלילי בגין העבירה הראשונה, ולכן גם האיזון אינו יכול להסתפק בעונש צופה פני עתיד בלבד .

60. לא אחת משיקולים שונים מתעכבת הגשת כתב אישום או לחילופין בוחרת ההגנה שלא להתייחס לעבירה נוספת נטענת גם בשלביו הראשונים של תיק בחקירה, כך לכאורה ניצבת לבדה בפועל עבירה אחת, ולא שתיים. לא הכול אסטרטגיה ולכן, יש לראות בהעדף אפשרות לצירוף תיקים, כפועלת לשני הכיוונים ואם ניצל הנאשם בראשונה, ועבר העבירה השנייה לאחר העבירה הראשונה יש לראותה בעצמאותה בנסיבות מיחד אך גם בהתייחסות לאפשרות ההיפותטית לצירוף תיקים בראייה רטרואקטיבית בכל הנוגע לשיקולים הקשורים לטיב השיקום והטיפול הכולל את התקופה שלאחר שתי העבירות.
61. אין זה אומר שהשיקום המפחית והמצדיק סטייה פירושו הצטרפות מוכרחת לתוצאת תיק אחר, או המשכיות העונש מתיק אחר, אלא הצורך באיזון נכון בנסיבות קיומה של עבירה שנייה, אירוע שני שמלמד כי דפוס אלים חזר על עצמו, והאינטרס הציבורי המוכן להעדיף אי הרשעה בראשונה זכאי ומחובתו לשקול האם נכון להורות כך גם בשנית.
62. הפסיקות לעניין האפשרות להורות על אי הרשעה גם בשנית אכן קיימות, אך אין בהן כדי לפגוע בקיומה של הפסיקה הרווחת בעבירות אלמ"ב, שאין האינטרס הציבורי רואה בהן "זוטי דברים" גם בעבור דחיפת בת הזוג כמתואר לעיני קטינים, והאינטרס הציבורי אינו נוטה לביטול הרשעה בשל החומרה המיוחדת לעבירות אלה, ועקרונות להרתעת היחיד והרבים אל מול תופעה קשה זו שפרשנות והשלכות אי הרשעה זה פעמיים פוגעת משמעותית בהרתעת הרבים במיגור נגע האלימות, למעט מקרים יוצאי דופן ששוקל בית המשפט הראוי להם לגופם ובאופן חריג.
63. הכרעת הדין בתיק הראשון ת"פ 26640-10-19 ב-9.5.21 במסגרתה הודה הנאשם בעבירות של תקיפה סתם כנגד בת זוג ועבירת איומים.
64. העבירה מושא הדיון דן בוצעה ב-21.10.21 דהיינו לאחר הכרעת הדין בתיק ובהליך מאותו סוג עבירות של אלימות במשפחה.
65. תסקיר שירות המבחן בעניינו של התיק הראשון הוגש ב-5.12.21 בו צוין שהוגשה כבר תלונה נוספת על ידי המתלוננת. באותו תסקיר הומלץ צו מבחן לשנה ואי הרשעה וכן של"צ בהיקף 150 שעות דהיינו התסקיר חייב עונש מוחשי לצד מבחן. הטענה הייתה שההרשעה תמנע קביעות בעבודה. היום הנאשם קבוע בעבודה ולא הוגשה כל ראייה לביטול קביעות זו או כל נזק קונקרטי. אם יורשע. נוסף לאמור בית המשפט יתחשב בהיבט זה לבקשת הסנגור ולא יורה על עבודות שירות שיש בהן כדי ליטול הנאשם ממקום עבודתו ולפגוע ולו פגישה ביציבותו הכלכלית.
66. ב-20.12.21 בוטלה הכרעת הדין, מה-9.5.21 נקבע כי הנאשם ביצע המיוחס ובית המשפט קיבל המלצת התסקיר שם.
67. ב-6.6.22 הוגש כתב אישום חדש מושא התיק הנוכחי שהתייחס לעבירות מ-21.10.21 מושא ההליך דן. תסקיר מסכם צו מבחן ושל"צ מתאריך 30.1.23 לא ציין קיומו של הליך פלילי חדש דן. אין זה מעלה ומוריד משום שמדובר בתסקיר מסכם, אולם לעניין העונש בתיק דן הרי שמדובר בעבירה שטרם נענש עליה הנאשם והנסיבות המתאימות לעבירה אחת ללא עבר פלילי אינן רלוונטיות היום. יש להניח שגם הנסיבות הקשורות למקום העבודה ספק אם היו מותירות אי ההרשעה גם שם ובוודאי לא יכולות לבוא בחשבון היום בחלוף 3 שנים של יציבות וקביעות ו6 שנים של עבודה במקום העבודה. והעדר כל ראייה לפגיעה צפויה.
68. ממאי נפשך אם הקביעות לא התקבלה אז הרי שאי ההרשעה לא הייתה במקומה ואין קשר בין השנייה, ואם הקביעות קיימת הרי שאין כל נסיבה עתה להידרש לחשש מפניה.

69. יצוין גם כי הנאשם לא עמד בדרישות ההליך הטיפולי בכל הקשור לאלכוהול, דהיינו גם אם השיקום בהקשר הזוגי צלח גם אז מי שלא מכיר בהשפעה הרעה של האלכוהול עלול למצוא עצמו בתוך השפעה זו גם בקשרי הזוגיות או פורקן הכעסים או התמודדות עם מצבים הכוללים נגזרות משמורת הילדים והמשך התנהלות מול בת הזוג לשעבר או כל אלימות אחרת שירות המבחן מציין כי הנאשם התקשה להכיר בשימוש לרעה באלכוהול ועל כן הטיפול בעניינו הופסק לאחר חצי שנה. לו היה שירות המבחן מחמיר עם הנאשם היה מבקש הפקעת הצו אולם במכלול שירות המבחן נמנע מעשות כן לנוכח ההתקדמות בתחום הזוגי.
70. בתסקיר הראשון נקבע כי המוטיבציה של הנאשם לטיפול בהתמכרותו היא חיצונית בלבד, הקביעה של שעות השל"צ נועדה לפי תסקיר שירות המבחן, שהענישה לא תהווה פגיעה במסגרת התעסוקתית ותאפשר לו להתפנות להליך השיקומי. כאמור רק חלק מההליך השיקומי בוצע ובכלל זה הפסקת הטיפול בהתמכרות לאלכוהול. אין צורך להכביר במלים בדבר המסקנה גם של שירות המבחן כי יש להעניש את הנאשם ענישה הרתעתית חינוכית. זאת בהקשר לתיק הראשון. מכאן שהנסיבות הקיימות לענישה מוחשית והסיכון להישנות עבירות בהעדר טיפול שלם בהתמכרות לאלכוהול, קיימות, ולעומת זאת הנסיבות שמנעו הרשעה אז וסוג העונש המוחשי לא קיימות היום. היום יש לנאשם עבר מעשי של עבירות פליליות. אין כל פגיעה ממשית צפויה בתעסוקתו. התסקיר המסכם מבהיר כי התמכרות לאלכוהול טרם טופלה כראוי, ובית המשפט סבור כי גם הרשעה נדרשת והיא גם לצורך הרתעה בעונש צופה פני עתיד. זאת כאשר בעבירה שנייה לאחר שמתקיים כבר הליך לא ניתן לפטור ללא שעות של"צ בהיקף סביר ומאוזן שאין בו כדי לפגוע לא ביציבות הכלכלית אך יש בו כדי תכליות הענישה ובכללן הרתעת הרבים והיחיד ללא סיכון מיותר או זילות הדין.
71. מי שכנגדו הליך פלילי וחוזר לרוגזו לאלימות נוספת נגדה, יש להורות בהקשרו על מאסר על תנאי כחלק מרכיבי הענישה כדי להרתיע ולהרתיע אחרים הדומים לו, בעבר היו נסגרים תיקים מ"חוסר עניין לציבור" ובית המשפט לא יחזור לתקופה בה עבירות האלמ"ב לא זכו "לעניינו של הציבור". אין בית המשפט סבור כי דחיפת בת זוג בנסיבות המתוארות בכתב האישום המתוקן הוא בכלל "זוטי דברים" משום שהפגיעה בבת הזוג ההשפלה והתודעה החברתית המתקבלת והמתקבעת היא פטור מהגדרה נורמטיבית עבריינית תחת זילות באלימות למדרגותיה, חוסר הבנה לדינאמיקה הכרוכה בהגדרה זו, והנצחת עמדת הכוח האלימה תחת איומי תשלום המזונות או פגיעה בפרנסה. פוטנציאל ההתלקחות גם לאחר התסקיר הצדיק 150 של"צ הגם שהנאשם זכה לאמון שירות המבחן באי הרשעה בתיק הקודם הראשון.
72. יובהר כי תסקיר שירות המבחן שעסק בתיק הראשון, ציין כי בתקופת הדחייה לקבלתו של התסקיר, הוגשה אז תלונה חדשה בגין איומים, בתסקיר המשלים, מתאריך 30.1.23 תסקיר מסכם צו מבחן וצו של"צ לא ציין כי הוגש כתב אישום כנגד הנאשם בתאריך 6.6.22 בהיותו תסקיר מסכם. אולם, יש לדעת
73. בית המשפט קבע כבר בראשית ההליך כי סעיפים בכתב האישום המקורי ימחקו בשל אי חקירת הנאשם אודותם בהחלטה מיום 10.2.24 במסגרת הטענות המקדמיות להגנה מן הצדק. בית המשפט איזן בהליך כולו בין זכויות הנאשם לבין האינטרס הציבורי.

74. יובהר כי תסקיר שירות המבחן אינו "מומחה מוסכם" לגזר הדין. גם השימוש בתסקיר שירות המבחן מהתיק הקודם בהסכמה, לא היווה הסכמה ואינו הסכמה לתוצאתו. ההסדר הדיוני הוא שהצדדים יטענו לעונש פתוח כשהתסקיר היה כבר ידוע דהיינו למרות התסקיר המאשימה עומדת על כך שאי הרשעה ועונש של מאסר צופה פני עתיד בלבד אינם עונש הולם כך כאמור בפרוטוקול מיום 13.11.24.
75. הטיעונים הפתוחים והגדרת עמדת המאשימה כי נכון לסטות מהמתחם אותו הציגה אך לא נכון לבטל הרשעה או לגזור עונש צופה פני עתיד בלבד, יש בהם כדי להבהיר כי לא קיימת הסכמה לאי הרשעה רק משום שהוצג הסדר בתיק קודם שתסקיר זה שירת, ולא נוצרה כל מניעות לטעון פתוח בהסדר הדיוני שבין הצדדים לרבות כל תוצאה עונשית רק משום שלצורך ההתייעלות נעשה שימוש בהסכמה בתיאור התסקיר את הנאשם ואת שעבר במהלך השיקום. תסקיר שירות המבחן- הינו גורם ממליץ ולא תמיד בהכרח רואה הוא באשר תכליתו השיקומית טיפולית ובחינת הפרט בעיקר, האינטרס הציבורי בכללותו לרבות הרתעת הרבים, בתי המשפט שוקלים ומעניקים משקל לתסקירי שירות המבחן אך גם קובעים לא אחת כי אין הם מקבלים המלצתו העונשית. זוהי מלאכתו של בית המשפט באיזונים רבים בכל הקשור לעונש ההולם, והאינטרס הציבורי באיזונים רחבים יותר תוך שמירה על האינטרס הציבורי בהבניית הענישה ההולמת וגם המשקמת.
76. כן נכון לומר כי מלאכת גזירת העונש אינה מהקלות, ובמסגרתה גם סטייה מטעמי שיקום אינה מצדיקה סטייה בשיקולי אי הרשעה בהכרח. כל מסלול מקורו הסטטוטורי ועקרונותיו. בשניהם לא מצאתי לנכון להגיע כדי סטייה ניכרת ללא כל עונש מוחשי וללא עונש צופה פני עתיד. אלימות אינה גמילה מסמים. הטריגר במערכות יחסים אינו בר שליטה אי הרשעה הוא לשלעצמו מסר תודעתי שלילי לנאשם והרבים המצויים במערכות יחסים נפוצות או בנות התלקחות. מלל קשה תקיפה דחיפה משפילה לעיני קטין הם חינוך לאלימות הם פגיעה מי ישורנה גם לקטין הצופה בכך, ולא הכול מדיד להיות באומדן הפגיעה בערכים המוגנים. לשם כך ההגנה עליהם בחקיקה באכיפה בהרשעה ובענישה בתחום פרוץ ובמגיפה זו, בדיוני וועדות בכנסת ובעליית מדרגה מחויבת המציאות בהגדרת העבירה ובהתייחסות אליה.
- משכך, לאחר ששקלתי כלל השיקולים לעיל, לחומרה ולקולא, גוזר אני על הנאשם העונשים הבאים:
- א. 100 שעות של"צ אשר תבוצענה בהתאם לתוכנית אותה יכין שירות המבחן בתוך 60 יום.
- ב. עוד הובהר לנאשם, כי אם לא ימלא אחר הנחיות שירות המבחן, או מי מטעמו, ותוגש בקשה להפקעת הצו, יוכל בית המשפט לגזור עונשו מחדש.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים, והתנאי שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.
- ד. 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- ה. פיצוי בסך 2000 ₪ שישולם ב 4 תשלומים חודשיים שווים ותכופים החל מ-10.2.25 ובכל 10 לחודש העוקב. אם לא ישלם תשלום במועדו תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיד. הפיצוי ישולם בהתאם להוראות המזכירות לפי כל דין ונוהל. הפיצוי יועבר למתלוננת, בהתאם לפרטים אותם תמסור המאשימה למזכירות. הנאשם יפעל בהתאם להוראות המזכירות.
- ו. קנס בסך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.2.25 ובכל 10 בחודש לאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.
- את הקנס והפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ז. התחייבות בסך של 5,000 ש"ח, שתעמוד בתוקף למשך שלוש שנים מהיום, ותופעל אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים. ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.
- מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.
- ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ה, 18 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.